

Neverback

Agafia

Încă o toamnă
se cerne prin ploi de castani:
îngenunchiată într-un gând
geruiesc cuvintele
pentru ziua fără mâine
când am să-mi fac cuib
în coarnele cerului.
neverback,
neverback
țipă "goarna veșniciei".
Tagore râde într-o haltă
sau poate într-o rană,
închipuie cercuri cu brațe arcuite
pe un chenar de lumină.
îi spun că mi-am uitat nemurirea
la mijlocul distanței dintre pulbere și păsări
neverback
neverback
îngână drumul la căpătâiul pietrei
unde am să mă curăț de spini;
în trenul tuturor
și-al nimănui
pândesc clipa
risipirii
armonia prestabilită
a inepuizabilei mișcări.